

27 Οκτωβρίου 2015

Ροδάφνον, ένα φρούτο του Πόντου άγνωστο στην Ελλάδα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Πατρίδα του, όλος ο παράλιος Πόντος. Το όνομά του ποικίλλει ανάλογα με το μέρος όπου φύεται. Ωστόσο το ροδάφνον, δοράφνον, ροδόδαφνον, δαφνοκέρασον ή ταφλάν', καράγεμις κ.ά. του Πόντου είναι η κερασέα η δαφνοκέρασος (*Prunus laurocerasus*), όπως το γνωρίζουμε εδώ.

Εκείνο που δεν γνωρίζουν πολλοί όμως, είναι ότι οι πρόγονοί μας στον Πόντο θεωρούσαν τους καρπούς του εκλεκτό και συγχρόνως θεραπευτικό έδεσμα.

Νόστιμο και δυναμωτικό

Στον Πόντο πωλείται στις λαϊκές ή στις άκρες του δρόμου και συχνά οι μη γνωρίζοντες το μπερδεύουν με κεράσι. Το χειμώνα οι Πόντιοι το τρώνε αποξηραμένο σαν σταφίδα μαζί με λεφτοκάρυα, καρύδια ή αμύγδαλα, καθώς αποτελεί πηγή ενέργειας τις κρύες μέρες και νύχτες. Πόντιοι στην Ελλάδα το μαζεύουν όταν ωριμάσει, το αλατίζουν και το καταναλώνουν όπως τις ελιές.

Στην Ελλάδα, πρόσφυγες το έφεραν και το φύτεψαν μεταξύ άλλων στους Σιταγρούς Δράμας και στον Προφήτη Ηλία της Καβάλας.

Επισκέπτες το έχουν εντοπίσει στην ανατολική Θράκη σε δάση όπου υπάρχουν ελαφρά και δροσερά χώματα. Η γεύση του έχει ελάχιστη διαφορά, γεγονός που οφείλεται στα συστατικά της εκεί γης.

Τα δαφνοκέρασα έχουν υπόγλυκη και στυφή γεύση, ενώ αν καταναλώσει κανείς περισσότερα από μια χούφτα, αρχίζει να νιώθει τη ναρκωτική ουσία που περιέχουν στο στόμα και τη γλώσσα, αφού αυτή μουδιάζει και παρουσιάζει υπαισθησία.

Ροδάφνον το θεραπευτικόν

Για τις ιδιότητες του καρπού και των φύλλων του ροδάφνου έχουν γραφτεί πολλά.

Μια ιστορία θέλει έναν γιατρό στην Τραπεζούντα να έκανε ανάλυση των φύλλων του φυτού, όταν είδε τις αγελάδες -που συνήθως δεν τρώνε τα φύλλα του δέντρου- να τα καταναλώνουν σε περίοδο που ήταν άρρωστες και στη συνέχεια να θεραπεύονται. Από την έρευνα διαπίστωσε ότι οι ουσίες των φύλλων μπορούν να χρησιμοποιηθούν στη μάχη κατά του καρκίνου.

Λέγεται ότι ο γιατρός αυτός βρίσκεται στις ΗΠΑ, όπου συνεχίζει τις έρευνές του.

Σήμερα οι ειδικοί γνωρίζουν ότι όλα τα μέρη του φυτού περιέχουν υδροκυάνιο, μια δηλητηριώδη ουσία που περιέχουν και τα πικραμύγδαλα. Η τοξίνη αυτή βρίσκεται κυρίως στα φύλλα (ιδιαίτερα στα νεαρά) και λιγότερο τους καρπούς του φυτού.

Καταναλώνεται μόνο με ιατρική συνταγή

Στην ιατρική χρησιμοποιείται ως αντισπασμωδικό, ναρκωτικό και ηρεμιστικό. Έχει αποτέλεσμα στην αντιμετώπιση των εμέτων, του νευρικού βήχα, της στηθάγχης, του άσθματος, του κοκκίτη, της βρογχίτιδας και της πνευμονίας και βοηθά στη ρύθμιση των παλμών της καρδιάς.

Εξωτερικά το κρύο έγχυμα των φύλλων χρησιμοποιείται για οφθαλμικές πλύσεις. Τα φύλλα που χρησιμοποιούνται πρέπει να είναι φρεσκοκομμένα, γιατί τα αποξηραμένα φύλλα έχουν χάσει τα ενεργά συστατικά τους. Σε καταπλάσματα είναι καταπραΰντικό των πόνων από καψίματα και καρκινικές πληγές.

Πηγή: constantinoupoli.com